

Een lekker stukje wandelen?

'Hé Jasper, luister!'

Kim houdt haar wijsvinger voor haar lippen. 'Hoor je dat?'

Jasper luistert aandachtig. 'Een vliegtuig?'

'Nee suffie. Wacht, daar is het weer!'

Nu hoort Jasper het ook. 'Er blaft ergens een hond.'

Kim lacht. 'Goed zo, broertje!'

'Waarom vind je dat zo interessant? Er blaffen toch wel eens vaker honden?'

'Klopt. Maar deze hond is speciaal. Weet je waarom?'

Jasper haalt zijn schouders op.

'Dit is Astor, de hond van de burenen.'

'Maar onze burenen hebben toch helemaal geen hond?' vraagt Jasper verbaasd.

'Sinds gisteren wel. En weet je wat het leuke is? Dat wij hem vanmiddag mogen uitlaten, omdat de buurtjes weg moeten. Dus wij gaan samen lekker een flink stuk wandelen!'

Kim graait in haar zak en haalt er een sleutel uit. 'Tada!'

'Is dat de sleutel van de burenen?'

'Yep. Kom op, Astor blaft alweer. Hij moet vast nodig een plasje doen.'

Jasper kijkt bedenkelijk. 'Die Astor, is dat een erg grote hond?'

Kim grinnikt. 'Heel groot. Echt mega,' plaagt ze.

Ze weet dat Jasper een beetje bang is van honden.

'Leuk hoor,' moppert Jasper. Maar hij trekt toch zijn jas en schoenen aan.

Als Kim even later de sleutel in het slot steekt, horen ze in de gang de hond al druk heen en weer springen. Dan duwt Kim de deur open. 'Hoi Astor! Wil je er uit?'

Ze stapt naar binnen. Jasper komt voorzichtig achter haar aan. Oei, het is inderdaad een best grote hond, ziet hij. Aarzelend doet hij een stap naar voren.

Dan, voor ze het goed en wel in de gaten hebben, schiet de hond langs hen heen naar buiten.

'Hola! Astor, hier blijven!' roept Kim. Ze rent snel achter de hond aan. Als Jasper zich omdraait, ziet hij naast de voordeur aan een haakje de riem van Astor hangen. Die zal hij maar even meenemen. Hij trekt de deur achter zich dicht en steekt de sleutel in zijn zak. Kim rent al halverwege de straat.

Jasper moet lachen als hij het gegil van Kim hoort. 'Astoooooor! Hierrrrr!'

De hond doet net of hij haar niet hoort en rent onverstoord verder, in de richting van het parkje.

Jasper rent zo snel hij kan achter hen aan. Even later is hij bij Kim.

'Wat een ongehoorzaam beest!' hijgt Kim. 'Hij luistert echt voor geen meter!'

'Lekker stukje wandelen, zei je toch? Nou, dit lijkt meer op een marathon hardlopen!' piept Jasper. Dan haalt hij nog een keer diep adem en trekt een sprintje. Maar het lijkt wel of Astor een spelletje met hem speelt, want steeds als Jasper bijna bij hem is, gaat hij net iets sneller lopen.

Ze rennen het park in. Voor hen loopt een oudere vrouw haar hondje uit te laten. Astor blaft een keer, en stopt dan bij het hondje. Ze beginnen elkaar te besnuffelen. Jasper zet alles op alles. Nog tien meter... nog vijf... hebbes! Met een graai grijpt hij Astor bij zijn halsband.

'Nou nou, rustig aan jongeman. Straks keel je dat arme beestje nog,' zegt het oude vrouwtje.

'Dit arme... beestje... is er... vandoor gegaan,' brengt Jasper er met moeite uit.

'Dan moet je ook zijn riem omdoen,' zegt het vrouwtje. 'Zulke grote honden moet je niet los laten lopen.'

Kim is inmiddels ook gearriveerd. Hijgend leunt ze tegen een boom. 'Allemensen... ik heb nog nooit zo hard gerend geloof ik.'

Het vrouwtje kijkt hen hoofdschuddend aan. 'Het lijkt er meer op dat de hond jullie heeft uitgelaten. Zorg dat je altijd de baas blijft van je hond!' Ze geeft een klein rukje aan het riempje van haar hondje.

'Kom je mee, Binky? Het vrouwtje wil weer naar huis, want ze heeft trek in een bakje thee. En jij lust ook vast wel een koekje, nietwaar liefje?'

Jasper en Kim kijken haar na, en barsten dan in lachen uit. 'Astor, liefje, wil je ons weer thuisbrengen alsjeblieft. Je baasjes zijn best een beetje moe van het uitlaten en ze willen graag een glaasje cola.'

